

El Govern aprova el finançament per a la retirada d'amiant de tots els habitatges de Badia del Vallès, per un import de 4,5 milions d'euros

- **L'amiant és present en els 200 edificis residencials de Badia i, degut al risc que pot comportar per a la salut de les persones, caldrà haver-lo retirat completament a finals de 2025**
- **Els treballs els coordinarà l'Ajuntament i els sufragarà totalment l'Agència de Residus de Catalunya a través d'una subvenció directa, per l'excepcionalitat de la situació**

El Govern de la Generalitat ha aprovat avui una subvenció de l'Agència de Residus de Catalunya per a la retirada de l'amiant de tots els habitatges de Badia del Vallès (Vallès Occidental). El Govern finançarà amb 4.491.818 euros totes les actuacions de desamiantat dels edificis d'ús residencial del municipi i la gestió correcta dels residus generats. Es tracta d'una operació d'una gran magnitud derivada de l'excepcionalitat de la situació del municipi, l'únic de Catalunya i de tot l'Estat amb una problemàtica higiènica, ambiental i social similar. El fet és que tots i cadascun dels habitatges de la ciutat, construïts durant la dècada dels anys 70 del segle passat, sota la figura de la protecció oficial de promoció pública, contenen fibrociment amb amiant.

Degradació generalitzada

A Badia, el parc d'habitatges es va construir de forma massiva, com a resposta de les autoritats del moment a les fortes immigracions arribades a Catalunya des de la resta de l'Estat, dins de la política de "desarrollismo" aplicada pel règim franquista. I es va fer introduint sistemes industrialitzats de construcció prefabricada, utilitzant fibrociment

en cobertes, tancaments de galeries i baixants. Després de 40 anys de la seva instal·lació, la degradació superficial de tots aquests elements d'amiant-ciment, situats en els exteriors dels edificis és alarmant. La degradació és general i és del tot necessari que s'elimini la possibilitat de dispersió de fibres d'amiant de manera immediata, pel risc que hi ha sobre la salut del veïnat.

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, es va comprometre el passat mes de juliol, durant una visita al municipi, a afrontar la problemàtica amb la màxima celeritat. Des de llavors, equips tècnics de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, i de l'Ajuntament de Badia del Vallès han treballat conjuntament per trobar una ràpida solució. Paral·lelament, s'han mantingut contactes amb la Comissió de l'Amiant, formada per l'Associació de Veïns de Badia del Vallès i l'Ajuntament, que ha cofinançat la realització del Mapa de l'Amiant de Badia, un estudi pioner a l'Estat que identifica la presència i degradació dels elements d'amiant al parc d'habitatges de tota la ciutat.

Subvenció directa

Badia del Vallès és un municipi singular amb importants problemes estructurals derivats de la seva realitat territorial i socioeconòmica, una singularitat reconeguda i acceptada per la mateixa Llei de creació del municipi i per la Llei de finançament transitori, i que fa de Badia del Vallès un municipi especial. La seva renda disponible mitjana equival aproximadament a la del 73,7% del total del país, comportant un esforç en prestació de serveis per part de l'administració local. A més, la qualificació, qualitat i antiguitat del 100% de les edificacions donen com a resultat el municipi amb característiques urbanes de menor valor cadastral per habitant de Catalunya. La manca de recursos de l'ajuntament fan del tot impossible fer front al cost de la retirada de l'amiant sense l'ajut d'una administració supralocal.

L'ARC convoca, des de fa anys, ajuts per a les operacions de desamiantat mitjançant ordres de subvenció. La darrera es va publicar el passat 25 d'octubre. En el cas de Badia, però, la seva excepcionalitat justifica que l'agència atorgui la subvenció de forma directa. Per la seva banda, l'Ajuntament s'encarregarà de fer la contractació i de coordinar diferents empreses per realitzar en el mínim període de temps les operacions de retirada d'amiant de 200 edificis i gestionar els residus generats. El termini per executar les actuacions subvencionades arriba fins al 31 d'octubre de 2025.

Repte de país

L'eradicació de l'amiant és un repte de país que requereix la implicació de totes les administracions, institucions i sectors socioeconòmics, així com de la ciutadania, ja que afecta directament les persones i abraça múltiples àmbits, com la salut pública, la salut laboral, els residus, les empreses, les infraestructures, els equipaments públics i privats, el medi ambient, els subministraments, o els transports.

El Govern està compromès en què Catalunya sigui un país lliure d'amiant, i té previst concretar-ho aprovant el Pla Nacional per a l'Eradicació de l'Amiant i elaborant un projecte de llei per aconseguir-ho.

L'amiant, o asbest, és una família de minerals fibrosos, abundant a la natura, amb unes propietats excepcionals, com la resistència mecànica a altes temperatures, la resistència al foc, la bona qualitat aïllant, la durabilitat, la flexibilitat, la indestructibilitat, la resistència a l'atac d'àcids i bacteris i la facilitat de treballar-se com si fos un teixit. Aquestes propietats, així com el seu baix cost, han fet que hagi estat utilitzat en múltiples aplicacions d'àmbits tan diversos com la construcció, la indústria i molts productes de consum.

Retirar el material degradat

Actualment l'amiant es troba instal·lat a molts llocs, especialment en edificacions antigues construïdes entre els anys 1965 i 1980, però també en canalitzacions d'aigua, dipòsits o cisternes, testos, jardineres, o cobertes. Des del mes de juny de 2002 la comercialització i ús d'aquest material estan prohibits.

L'exposició a les fibres d'amiant pot afectar, principalment, els pulmons i la pleura, i provocar malalties com l'asbestosi i determinats tipus de càncer. El material que conté amiant, en bon estat, no sotmès a manipulacions indegudes o a l'acció de vibracions, fregaments, moviments d'aire, presència d'humitats, xocs o manipulació, presenta un risc mínim d'emissió de fibres a l'ambient, per la qual cosa pot quedar-se instal·lat fins a la seva eliminació o la fi de la seva vida útil. Ara bé, el material amb risc de despreniment de fibres a l'ambient, pel seu estat de conservació, o perquè es troba sotmès a diverses accions, s'ha de tractar per evitar l'emissió de fibres.